

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324202767
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8324202767.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu: A. B., C., D. D. E. XX, XXX XX F., G.: XX XXX XXX, zastúpený: JUDr. Ľudmilou Jurčovou, advokátkou, so sídlom Hodžovo námestie 2A, 811 06 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 42 171 083, proti žalovanej: H. B. D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpená: JUDr. Peter Harakály, advokát, so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 620 157, v konaní o zaplatenie 1.337,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12C/58/2024-144 zo dňa 20.08.2025 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom doručeným súdu dňa 09.10.2024 sa domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 1 337,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.337,89 eur od 20.07.2024 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej medzi K. F. L., cudzojazyčný (slovenský) názov: K. B., C. D. D. M. E. N. X O., F. XXXX, P. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim zo dňa XX.XX.XXXX došlo s účinnosťou k XX.XX.XXXX k prevodu celku obchodného majetku, ktorý v súhrne tvorí organizačnú zložku schopnú samostatne vykonávať činnosť (t.j. časť podniku) na Žalobcu. Predávajúci prevádzkuje K. B. C., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom na P. XX, XXX XX F., D. Q., G.: XX XXX XXX, (ďalej len „Organizačná zložka“), ktorá na území Slovenskej republiky vykonáva aj činnosti neživotného poistenia. V dôsledku Zmluvy o predaji časti podniku tak došlo k prevodu organizačnej zložky na žalobcu. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa XX.XX.XXXX Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (XXXXXXXXXX) o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s ročným poistným vo výške 71,16 eur s frekvenciou platieb poistného raz ročne. Poistnou zmluvou bola poistená zodpovednosť za škodu motorového vozidla zn. J. K., VIN: P., EČV: J.. Z obsahu žaloby ďalej vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. došlo na križovatke cesty X/XX a miestnych komunikácií pred rodinným domom č. XXX R. S. F., S.. J. k dopravnej nehode, medzi osobným motorovým vozidlom, ktoré viedla žalovaná a chodcom, D. T., to tak, že žalovaná napriek vodorovnému a zvislému dopravnému značeniu upozorňujúcemu na priechod pre chodcov v dôsledku plného nevenovania sa vedeniu vozidla a nedostatočnému sledovaniu situácie v cestnej premávke neskoro spozorovala chodca - poškodeného, ktorý v tom čase prechádzal cez cestu z ľavej strany na pravú v bezprostrednej blízkosti za riadne vyznačeným priechodom pre chodcov, pričom žalovaná

bez brzdenia motorovým vozidlom zrazila poškodeného. Poškodený v dôsledku uvedenej zrážky utrpel početné poranenia a trvalé poškodenie zdravia. Žalovaná bola za uvedený skutok uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších právnych predpisov, a to Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 19.10.2021, sp. zn. 3T/73/2020, ktorý bol následne potvrdený Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.04.2022, č. k. 4To/14/2022-513. Napriek skutočnosti, že k nehode došlo dňa 07.02.2019, žalovaná písomne oznámila právnemu predchodcovi žalobcu vznik škodovej udalosti Hlásením škodovej udalosti z Povinného zmluvného poistenia až dňa 29.10.2019. Právny predchodca žalobcu v súvislosti s predmetnou Poistnou udalosťou vyplatil dňa 01.07.2024 na účet Sociálnej poisťovne ako subjektu, ktorý vyplácal poškodenému dávky sociálneho zabezpečenia sumu 4.459,62 eur. Žalobca výzvou zo dňa 02.07.2024 vyzval žalovanú Predžalobnou výzvou na zaplatenie sumy 1.337,89 eur do 19.07.2024, čo predstavuje 30% z celkovej poskytnutej náhrady t.j zo sumy 4. 459,62 eur. Žalovaná na výzvu žalobcu požadovanú sumu žalobcovi nezaplatila.

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.337,89 eur s 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.337,89 eur od 20.07.2024 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ustanovenia § 10 ods. 1 písm. a), § 12 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenou prevádzkou motorových vozidiel, § 517 ods. 1, § 517 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. ako aj ustanovením § 255 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP.

4. Súd prvej inštancie vec skutkovo posúdil tak, že vykonaným dokazovaním, a to oboznámením sa s obsahom žaloby, písomných vyjadrení zástupcu žalobcu, prednesom zástupcu žalobcu, odporom proti platobnému rozkazu, písomných vyjadrení zástupcu žalovanej, výsluchom žalovanej, výsluchom svedka I. P., Správou o dopravnej nehode, rozsudkom OS Humenné sp.zn. 3T/73/2020 zo dňa 19.10.2021, Oznámením žalovanej o poistnej udalosti, súd zistil tento skutkový stav: Zástupkyňa žalobcu počas konania zotrvala na podanej žalobe a písomných vyjadreniach v celom rozsahu. Zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca svoj nárok opiera o zákonné ustanovenie zákona a nárok žalobcovi vznikol z titulu neprihlásenia poistnej udalosti v zákonnej 15 dňovej lehote. Žalovaná prihlásila predmetnú poistnú udalosť až po plynutí 8 mesiacov. Podľa zástupkyne žalobcu je to dosť dlhá doba na to, aby si žalovaná splnila zákonnú povinnosť. Podľa zástupkyne žalobcu z predloženého lekárskeho potvrdenia vyplýva, že žalovaná nebola obmedzená v takom rozsahu, aby nebola schopná pristúpiť k nahláseniu poistnej udalosti, neutrpela také ťažké zranenia s nejakou dlhodobou formou liečenia, aby si nespĺnila zákonnú povinnosť. Podľa zástupkyne žalobcu v danej veci sú splnené dôvody, pričom nárok žalobcu len zákonný nárok, ktorý má aj výchovný účel. Zástupkyňa žalobcu opätovne poukazoval na to, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej iba vo výške 30% z poskytnutého plnenia. Zástupkyňa žalovanej ďalej poukazovala aj na majetkové pomery žalovanej. Podľa zástupkyne žalovanej v danej veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by nebolo možné priznať žalobcovi uplatňovaný nárok. Zástupkyňa žalobcu poukazoval aj na rozhodnutie OS Humenné v obdobnej veci pod sp.zn. 21C/35/2023. Zástupkyňa žalovanej počas konania zotrvala na písomných vyjadreniach a žiadala žalobu zamietnuť. Zástupkyňa žalovanej uviedla, že zo strany žalobcu ide o opakované uloženie sankcie z rovnakého dôvodu. Žalovaná tvrdí, že žalobcovi nárok nevznikol, pretože na strane žalovanej sú a boli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon č. 381/ 2001 Z.z. vo svojich ustanoveniach nedefinuje čo je potrebné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Ide teda o relatívne neurčitú právnu normu, a preto pri aplikácii je potrebné posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti prípadu absolútne absentovali dôvody hodné osobitného zreteľa, či teda nárok poisťovateľovi podľa § 12 ods. 1 písm. g) Zákona 381/2001 Z.z. vznikol. Podľa zástupkyne žalovanej v danom prípade dôvodom osobitného zreteľa je preukázaná skutočnosť, že žalovaná po dopravnej nehode bola uznaná za práceneschopnú, a to počnúc 08.02.2019 do 27.02.2019 kedy lekárom bol žalovanej nariadený pokojový režim za účelom liečenia. Ďalej práce neschopná bola aj od 16.06.2019.

V čase liečby, ktorá je definovaná v § 2 ods. 10 Zákona 576/ 2004 Z.z., je liečba definovaná ako vedome ovplyvnenie zdravotného stavu osoby s cieľom navrátenia zdravia zabrániť ďalšiemu zhoršeniu zdravotnému stavu. Je zrejmé, že lehotá 15 dní vyplývajúca z § 10 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. pre nahlásenie škodovej udalosti nemohla byť dodržaná, lebo práceneschopnosť trvala 21 dní odo dňa vzniku škodovej udalosti. Ďalším dôvodom hodným osobitného zreteľa je aj to, že bolo preukázané psychické a fyzické rozpoloženie žalovanej po dopravnej nehode. Ďalším dôvodom osobitného zreteľa bolo aj to, že políciou jej boli odobraté doklady pre potreby trestného konania a žalovaná nemohla s nimi nakladať. Ďalším dôvodom hodným osobitného zreteľa je aj to, že žalovaná škodu ohlásila nesprávnej poisťovni, ktorá nekonala tak, aby oznámenie postúpila príslušnej poisťovni. Za dôvod osobitného zreteľa treba považovať aj to, ako bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že tu absentuje úmysel neoznámiť poisťovni udalosť poisťiteľovi. V súvislosti s uplatnením nároku žalobcom je potrebné uviesť aj nasledovné skutočnosti: 1.) regresná náhrada má splniť výchovný účel ako to aj vyslovil Ústavný súd SR. Výchovný účel spočíva v tom, aby poistený v budúcnosti neporušoval povinnosti vyplývajúce z ustanovení Zákona 381/ 2001Z.z. 2.) Potreba oznámiť škodu do 15 dní je zameraná na to, aby boli prešetrené všetky okolnosti dopravnej nehody včas a čo je najpodstatnejšie, aby poškodený bol odškodnený riadne a včas v zmysle § 11 ods. 6, 7 Zákona 381/ 2001 Z.z. lebo pre tento účel bol kreovaný aj Zákon č. 381/ 2001 Z.z. ako aj je povinný konať žalovaný v danom prípade aj podľa § 517 Občianskeho zákona. 3.) V predmetnej právnej veci bola nehoda vyšetrená políciou ihneď. Bol preukázaný rozsah škody u poškodeného lekárom, teda žalobcovi nevznikli žiadne problémy pri riešení a zistení rozsahu plnenia poškodenému, teda neoznámenie škody do 15 dní nemalo žiadny vplyv na včasné plnenie poškodenému. 4.) Vzhľadom na vymáhanie regresu žalobcom je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 2 Občianskeho zákonníka a to, že účastníci zmluvného vzťahu založeného poisťovnou zmluvou právne nie sú vzájomné jeden druhému nadradení, ani podradení. V predmetnej právnej veci žalobca koná na poste nadradeného a to preto, lebo mu je známa jeho povinnosť, ktorá vyplýva z § 11 ods. 6,7 Zákona 381 z roku 2001 Z.z. a z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka, čiže jeho povinnosť je povinnosť plniť riadne a včas čo v danom prípade voči poškodeným nedodržala, ale sankcionuje žalovanú za povinnosť nepatrnú, najmenej závažnú. Ide o nepatrné porušenie povinnosti z rebríčka povinnosti uvedených v § 1, 12 ods. 1 Zákona 381/ 2001 Z.z., kde neoznámenie škody do 15 dní je z osem tam uvedených povinností uvedená na predposlednom mieste, čiže na siedmom mieste. Z uvedeného vyplýva, že charakter porušenia tejto povinnosti je charakteru menej závažného porušenia povinnosti. Takéto konanie žalobcu je v rozpore s § 2 ako aj v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka a je konaním voči žalovanej konaním nefér. Žalovaná na pojednávaní dňa 23.07.2025 uviedla, že v roku 2019 keď mala dopravnú nehodu sa dostala do zlého psychického stavu, mala zdravotné problémy s tým, že ona odmietla pomoc RPZ na mieste samom pri dopravnej nehode a auto jej bolo zadržané, pričom všetky doklady ostali v aute. Žalovaná uviedla, že žila v domnení, že má havarijnú poisťovku, a taktiež aj PZP uzavreté s Komunálnou poisťovňou, teda že má nahlásiť poisťovni udalosť jednej poisťovni. Nikto ju neupozornil zo strany žalobcu, že má nejakú poisťovni hlásiť s tým, že ona mala tieto skutočnosti objasnené až v čase keď jej bolo vznesené obvinenie. V tomto období bola v zlom psychickom a zdravotnom stave. Po celú tú dobu mala obavy nielen o vlastné zdravie a život ale hlavne o život poškodeného a o budúcnosť. Žalovaná uviedla, že sa potom snažila urobiť všetky kroky a poisťovni udalosť u žalobcu riadne nahlásila. Poisťovni udalosť nahlásila osobne v Košiciach. V aute, ktoré jej bolo zadržané mala malý technický preukaz od auta, veľký technický preukaz, poisťovné zmluvy, zelenú kartu, bielu kartu a doklady o zaplatení poisťovného. V súvislosti s uznaním za práceneschopnú bol žalovanej doporučený kľudový režim a užívanie predpísaných liekov, pretože mala problémy so srdcom, mala vysoký tlak, mala absolvovať následne vyšetrenia napr. na neurológii a internom oddelení. Žalovaná ďalej uviedla, že oznamovala poisťovni udalosť Komunálnej poisťovni a s pracovníčkou, s ktorou sa rozprávala tak jej povedala, že má obidve poisťovky v Komunálnej poisťovni. Ona tieto veci zaevidovala. V ďalšej časti žalovaná uviedla, že auto, s ktorým došlo k dopravnej nehode vlastnila od roku 2009, teda 10 rokov a nebola upozorňovaná poisťovňou na to, že neplatila nejaké splátky. Taktiež nebola postihovaná za porušenie povinnosti. Z výsluchu žalovanej vyplýva, že polícia jej auto vrátila dňa 11.04.2019. Z výsluchu svedka I. P. súd zistil, že žalovaná je jeho partnerkou už X rokov. Čo sa týka jej stavu po dopravnej nehode v roku 2019 svedok uviedol, že žalovaná mala problémy s tlakom, so srdcom, s tým, že doma videl, že je jej neustále zle, že väčšinu času spala. Nemala o nič záujem, bola voči všetkému apatická. Tento stav u žalovanej trvá aj v súčasnej dobe. Svedok ďalej uviedol, že predtým sa žalovaná starala riadne o domácnosť a mali aj domáce zvieratá. Potom sa tomu prestala venovať. Z obsahu Poisťovnej zmluvy č. XXXXXXXXXX L. T. XX.XX.XXXX vyplýva, že predmetnou zmluvou bola poistená zodpovednosť za škodu spôsobenou prevádzkou motorového vozidla žalovanej zn. J. K., EČV: J.. (čl. 35) Z obsahu Relácie dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody vyplýva,

že dňa XX.XX.XXXX R. U. S. XX.XX hod. došlo na križovatke cesty G. a miestnych komunikácií pred rodinným domom č. XXX R. S. F. k dopravnej nehode medzi OMV zn. J. K., EČ: J., ktoré viedla žalovaná a chodcom D. T., v dôsledku čoho utrpel chodec zranenia - ťažkú ujmu na zdraví. (čl. 47) Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/73/2020 zo dňa 19.10.2021 v spojení s uznesením odvolacieho Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/14/2022 zo dňa 27.04.2022 vyplýva, že obžalovaná H. B. D. I. (žalovaná v tomto spore) bola uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX R. U. S. XX:XX hod., v čase mimo výkonu služby viedla ako vodička osobné motorové vozidlo J. K., EČV: J., rýchlosťou XX,X km/h po ceste X/XX R. S. F., smerom od mesta J. V. S. D., kde napriek vodorovnému a zvislému dopravnému značeniu upozorňujúcemu na priechod pre chodcov v dôsledku plného nevenovania sa vedeniu vozidla a nedostatočnému sledovaniu situácie v cestnej premávke neskoro spozorovala chodca D. T., ktorý v tom čase prechádzal cez cestu X/XX z pohľadu vodičky z ľavej strany na pravú v bezprostrednej blízkosti na riadne vyznačenom priechode pre chodcov pri križovatke s miestnymi komunikáciami pred rodinným domom č. XXX R. S. F., pričom bez brzdenia svojím vozidlom narazila do chodca a to tak, že na uvedenom mieste pravou prednou časťou tohto vozidla v oblasti pravého predného svetlometu narazila do oblasti pravého predkolenia chodca idúceho v krokovom pohybe, ktorý následne prepadol na prednú kapotu a čelné sklo vozidla, odkiaľ došlo k jeho odhodneniu na pravú krajnicu vo vzdialenosti cca 26 metrov od miesta zrážky, čím obvinená ako vodička vozidla porušila ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), e), f) a § 137 ods. 2 písm. c), písm. r) zákona o cestnej premávke, následkom čoho chodec utrpel mnoho početné poranenia tela - polytraumu, početné zlomeniny tvárových kostí vpravo, plášťové krvácanie pod tvrdú plenu a pavučnicu mozgu v čelovej oblasti obojstranne, otras mozgu ťažkého stupňa s difúznym axonálnym poranením mozgu s poruchou vedomia, neúplne ochrnutie horných aj dolných končatín s prevahou vpravo, zlomeninu oblúka 5. krčného stavca, zlomeninu mostíka, zlomeninu 3. a 4. rebra vpravo, stredne ťažké pomliaždenie s krvácaním do pečene, zlomeninu lopaty v bedrovej kosti vpravo, zlomeninu horného a dolného ramienka lonových kostí vľavo a ďalšie tam uvedené zranenia, ktoré si vyžiadali vysoko špecializovanú intenzívnu liečbu vrátane operačnej liečby a ktoré na poškodenom zanechali trvalé následky v podobe B. B. C. E., ako aj organickej duševnej poruchy pri poškodení a dysfunkcií mozgu, v dôsledku ktorých poškodený nie je schopný vedomého aktívneho života, je nesebestačný a bez cudzej pomoci nevie vykonávať bežné životné úkony a potreby a je trvalo odkázaný na pomoc inej osoby. Za to obžalovanej trestný súd uložil podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona jej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, poškodených D. T. a A. L. B., C. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces. Uvedené súdy sa v trestných rozsudkoch vysporiadali aj s obranou obžalovanej, že chodec bol pod vplyvom alkoholu a bol v tmavom oblečení, pričom konštatovali, že toto nemalo vplyv na zavinenie a vinu obžalovanej. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zamietol odvolanie prokuratúra v tejto veci proti prvostupňovému rozsudku, čo sa týka uloženého trestu, pretože tento považoval za dostatočný. Z oznámenia žalovanej žalobcovi vyplýva, škodovú udalosť - dopravnú nehodu nahlásila poisťovni na tlačive, ktoré bolo doručené poisťovni dňa 29.10.2019. (čl. 35) Z obsahu Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 25.06.2024 vyplýva, že žalobca oznámil D. B., B. J., že poukázal na účet Sociálnej poisťovne sumu 4.459,62 eur, ktorá bola vyplatená Sociálnou poisťovňou poškodenému D. T.. (čl. 43) Z obsahu výzvy žalobcu zo dňa 02.07.2024 vyplýva, že predmetnou výzvou žalobca vyzýval žalovanú na zaplatenie sumu 1.337,89 eur do 19.07.2024. (čl. 44) Z potvrdení o dočasnej práceneschopnosti vyplýva, že žalovaná bola prvýkrát práceneschopná od 08.02.2019 do 27.02.2019 a druhýkrát od 16.05.2019 do 12.06.2019. (čl. 76) Z obsahu rozsudku OS Humenné č.k. 21C/35/2023 - 300 zo dňa 15.11.2024 vyplýva, že predmetným rozsudkom súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 19.142,52 eur spolu s úrok z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 10.03.2023, pričom išlo o nárok žalobcu voči žalovanej na základe dopravnej nehody zo dňa 07.02.2019. Podľa vyjadrenia zástupkyne žalobcu bol predmetný rozsudok potvrdený rozsudkom KS v Prešove sp.zn. 13Co/12/2025 zo dňa 14.07.2025. V bode 21. odôvodnenia rozsudku OS Humenné č.k. 21C/35/2023 - 300 zo dňa 15.11.2024 sú uvedené majetkové pomery žalovanej nasledovne: " Žalovaná uviedla a zdokladovala svoje príjmy a výdavky ohľadom majetkových pomerov, a to: plat priemerne - 2 175,- eur, prídavky na dieťa - 60,- eur, príjem z nájmu bytu na I. XX, J. - XXX,- eur, spolu príjmy - 2 565,- eur. Uviedla a doložila svoje mesačné výdavky : Hypotéka č. 1 - 269,- eur, hypotéka č. 2 - 275,67 eur, úver č. 1 (na auto) - 213,71 eur, úver č. 2 - 332,86 eur, investičné sporenie - 100,- eur, SIPO na byt na E. XX, J. - 188,90 eur, C. F. na E. XX, J. - 32,78 eur, elektrina byt I. XX, J. - 25,- eur, zálohové platby pre F.

T. za byt I. XX, J. - XXX,XX M., W. F. I. XX, J. - XX,- eur, telefóny - 48,50 eur, dcéra zvýšené výdavky na lieky a stravovanie kvôli laktózovej intolerancii - 200,- eur, spolu výdavky -1 838,49 eur. Žalovaná uviedla zostatky hypoték - úverov k 04.08.2024 : hypotéka č. 1 --37 517,73 eur, hypotéka č. 2 --36 646,59 eur, úver č. 1 (na auto) - -9 560,42 eur, úver č. 2 - -21 970,42 eur, teda spolu zostatok hypoték - úverov k 04.08.2024 v sume -105 685,16 eur. Čo sa týka účtov - zostatkov k 04.08.2024 : Jej účet v D. - 42,56 eur, investičný sporiaci účet v D. - 1 351,37 eur, sporiaci účet v D. - 1,41 eur, spolu úspory 1 395,34 eur. Čo sa týka majetkových pomerov, žalovaná vlastní X-XXXXXX byt na E. XX, J., kúpený v roku 2011, financovaný hypotékou č. 1. Žalovaná vlastní X,X izbový byt na I. XX R. J., kúpený v roku 2021, financovaný hypotékou č. 2, ktorý v súčasnej dobe dáva do podnájmu a príjem z prenájmu zdaňuje. Taktiež je vlastníčkou osobného motorového vozidla J. G., rok výroby 2023, financovaný z úveru č. 1 a kúpna cena vozidla bola 15 778,40 eur. K tomu má ešte rôzne iné výdavky: Platby poisťiek k autu, bytom, úrazových poisťiek cca 600,- eur a výdavky na veterinára. Žalovaná k týmto skutočnostiam doložila aj potvrdenie o mzde za obdobie 7/2023 - 6/2024, z ktorej vyplýva vyššie uvedený priemerný zárobok v čistom. Žalovaná doložila nájomnú zmluvu na byt uzavretú medzi ňou ako prenajímateľkou a nájomcom P. D., ktorej je predmetom X,X-XXXXXX byt č. XX V. I. XX R. J. za účelom bývania, s dobou nájmu od 01.05.2021 na dobu neurčitú s výškou nájomného 330,- eur mesačne, pričom v nájomnom sú zahrnuté aj poplatky za vodu, televízny signál a spotreba elektrickej energie. Rovnako žalovaná doložila aj výpisy zo svojho účtu, vrátane splátok úverov - hypoték a doklad SIPO k 8/2024 na sumu 188,90 eur, z čoho: elektrina 46,29 eur, plyn záloha 31,- eur, nájomné 111,61 eur. Rovnako doložila faktúru od spoločnosti C. za televízne služby z 01.07.2024, splatnej 15.07.2024 na sumu 15,76 eur. Doložila taktiež z F. T. J. mesačný predpis úhrad za plnenia súvisiace s užívaním bytu na ulici I. XX, J. k 7/2024 na sumu predpisu 141,07 eur. Doložila faktúru z Orange za mobil splatnú 26.07.2024 na sumu 50,53 eur a faktúru splatnú 26.07.2024 na sumu 34,53 eur a faktúru splatnú 26.07.2024 od Orange na sumu 16,- eur. Žalovaná taktiež doložila potvrdenie o návšteve školy svojej dcéry z A. E. C. X. R. V., X. X., z ktorej je zrejme, že jej dcéra F. Y. I., nar. XX.XX.XXXX je riadnou študentkou dennou formou. Z čiastočného výpisu z katastra nehnuteľností, k. ú. J., z listu vlastníctva č. X XXX vyplýva, že žalovaná je výlučným vlastníkom bytu č. XX, vo vchode XX na X. poschodí, vrátane spoluvlastníckeho podielu na tam uvedených parcelách a spoločných častiach, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. X XXX, k. ú. J. je zrejme, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX vo vchode XX V. X. poschodí v bytovom dome súpisné číslo XXXX a spoluvlastníčkou ku parcelám a spoločným častiam, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. L. X. U. XXXXXX od G. Q. B. - Q. P. je zrejme, že žalovaná kúpila osobné motorové vozidlo J. v sume 15 778,40 eur a faktúra je vystavená zo dňa 20.04.2023.“ Na pojednávaní dňa 23.07.2025 žalovaná uviedla, že nedošlo u nej k podstatným zmenám týkajúcich sa majetkových pomerov, pričom uviedla, že od 01.01.2025 nemá priznaný daňový bonus na plnoletú nezaopatrenú dcéru vo výške 50,- eur.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil tak, že predmetom žaloby bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy, ktorú žalobca vyplatil namiesto žalovanej Sociálnej poisťovni v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 07.02.2019. Je nespornou skutočnosťou, že žalovaná ako poistená uzavrela s právnym predchodcom žalobcu dňa XX.XX.XXXX, U. B. L. XXXXXXXXXXXX Zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla svoje motorové vozidlo J. K., EČV: J., pričom poistné bolo riadne uhradené. V konaní nie je sporné, že dňa XX.XX.XXXX došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej žalovaná ako vodička zrazila chodca D. T. na priechode pre chodcov, za čo bola odsúdená v trestnom konaní, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 19.10.2021, sp. zn. 3T/73/2020. V uvedenom trestnom konaní sa skúmala aj obrana žalovanej - tmavé oblečenie poškodeného chodca, alkohol poškodeného chodca, pričom trestné sudy poukazovali na to, že tieto skutočnosti nemali vplyv na dopravnú nehodu a zavinenie žalovanej ako u žalovanej a za túto dopravnú nehodu je zodpovedná výlučne ona. V konaní nie je sporné a bolo to preukázané aj listinnými dôkazmi, že žalobca ako poisťovňa vyplatila z tejto poistnej zmluvy na túto poistnú udalosť - dopravnú nehodu Sociálnej poisťovni sumu 4.459,62 eur, ktorá bola vyplatená poškodenému z poškodenia na zdraví. Žalobca v konaní uplatňoval iba 30% z poskytnutého plnenia, teda sumu 1.337,89 eur. V konaní nie je sporné, že k dopravnej nehode - poistnej udalosti došlo 07.02.2019 a žalovaná ako poistená nahlásila túto poistnú udalosť žalobcovi až dňa 29.10.2019 na vyplnenom tlačive žalobcu. Od poistnej udalosti do dňa jeho riadneho nahlásenia zo strany žalovanej teda uplynula doba cca 8 mesiacov. Podľa názoru súdu žalobca preukázal porušenie povinnosti žalovanej ako poistenej, ktorá je uvedená v ust. § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poistený povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku, vznikla na území SR. Žalobca dôvodnosť žaloby preukázal splnením ustanovení § 12 ods. 1 písm. g) zákona o povinnom

zmluvnom poistení, že poisťovateľ má proti poistenému nárok na náhradu poistného plnenia, alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 - 4. V tomto prípade žalovaná porušila svoju povinnosť oznámiť riadne a včas vznik škodovej udalosti žalobcovi v lehote stanovenej v § 10 ods. 1 písm. a) zákona č.381/2001 Z.z. Súd nezistila ani dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej, ktoré by ju zbavovali tejto povinnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok OS Humenné č.k. 21C/35/2023 - 300 zo dňa 15.11.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom KS v Prešove sp.zn.13Co /12/2024 zo dňa 14.07.2025, pričom súd si osvojil odôvodnenie rozsudku OS Humenné č.k. 21C/35/2023 - 300 zo dňa 15.11.2024, podľa ktorého „ Súd skúmal obranu žalovanej a to, že na jej strane boli dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých nemohla oznámiť poisťovateľovi - žalobcovi vznik škodovej udalosti do 15 dní od jej vzniku podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konkrétnom spore na strane žalovanej preukázané neboli (§ 12 ods. 1 písm. g/ zákona o povinnom zmluvnom poistení). Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalovaná oznámila poisťovni na predpísanom tlačive túto škodovú udalosť - poistnú udalosť až cca 8 mesiacov po jej vzniku. Obrana žalovanej v tom smere, že po dopravnej nehode bola od 08.02.2019 do 27.02.2019 prvýkrát práceneschopná a následne v dôsledku úrazu bola práceneschopná druhýkrát od 16.05.2019 do 12.06.2019, vzhľadom na dobu od vzniku škodovej udalosti - dopravnej nehody do nahlásenia poistnej udalosti žalobcovi nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Uplynula totiž dlhá doba, počas ktorej žalovaná mala možnosť splniť túto zákonnú povinnosť, pričom z doložených PN vyplýva, že nešlo o diagnózy, predovšetkým u prvej PN, v dôsledku ktorej by pri tejto škodovej udalosti - dopravnej nehode utrpela zranenia s dlhšou dobou liečenia, ktoré by jej znemožňovali splniť si túto zákonom uloženú povinnosť podľa § 10 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Z prvej PN vyplýva, že mala bolesti hlavy a ďalšie následky, pričom tieto diagnózy mala už predtým a z druhej PN vyplýva, že si spôsobila sama iný úraz. Nešlo teda o PN v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a o také zdravotné dôvody, ktoré by jej cca 8mesiacov neumožňovali nahlásenie poistnej udalosti riadne a včas. Rovnako súd pritom musel prihliadať na okolnosti vzniku škody a to, že žalovaná bola škodcom z toho protiprávneho konania, za ktorý bola právoplatne odsúdená trestným súdom, pričom spôsobila uvedenú poistnú udalosť - dopravnú nehodu, pri ktorej spôsobila ťažkú ujmu na zdraví s trvalými následkami poškodenému T., tak ako je to uvedené vyššie. Z trestných rozsudkoch je pritom zrejmé, že dopravnú nehodu zavinila výlučne žalovaná porušením tam uvedených právnych predpisov a na jej vine neniesol zodpovednosť poškodený T.. Pokiaľ bola žalovaná v zlom psychickom stave po dopravnej nehode, tak tento si spôsobila sama svojim protiprávnym konaním, a to dopravnou nehodou, za ktorú bola právoplatne odsúdená. To, že žalovaná nahlásila dopravnú nehodu inej poisťovni, a to E. B., C., kde mala predtým zavreté povinné zmluvné poistenie, ako aj havarijné poistenie, taktiež nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, a to vzhľadom na dobu cca 8 mesiacov, ktoré uplynuli od dopravnej nehody a nahlásenia poistnej udalosti žalobcovi. Súd by samozrejme PN žalovanej po dopravnej nehode hodnotil inak, teda ak by bolo v konaní preukázané, že pri dopravnej nehode utrpela také vážne zranenia s dlhou dobou liečenia, ktoré by jej objektívne znemožňovali splniť svoju zákonnú povinnosť podľa § 10 zákona o povinnom zmluvnom poistení a nahlásiť poistnú udalosť - dopravnú nehodu riadne a včas žalobcovi - poisťovni. V tomto spore sa však nejedná o tento prípad. Rovnako je nedôvodná obrana žalovanej, ktorá poukazuje na rovnosť postavenia strán sporu v tomto konaní a na rozpor s dobrými mravmi podľa § 2 a § 3 Občianskeho zákonníka (uvedené vyššie) vzhľadom na to, že žalobca ako poisťovňa plnil z tejto poistnej zmluvy poškodenému uvádzané plnenia po zákonom stanovenej lehote. Súd konštatuje, že aj v tomto konaní majú strany rovnaké postavenie, avšak žalovaná sa v tomto konaní nemôže dovolávať oneskoreného plnenia zo strany žalobcu poškodenému. Toto právo má jedine poškodený, ktorý však v tejto konkrétnej veci nepodal žalobu ani voči žalovanej ako škodcovi a poistenej, a ani priamo voči poisťovni, pričom zákon mu toto právo priznáva. Je tak jediným oprávneným subjektom, ktorý by mohol poukazovať na tieto porušenia ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení zo strany žalobcu. Súd tu poukazuje aj na rozhodnutie odvolacieho Krajského súdu v Prešove vzhľadom k týmto odvolacím námietkam žalovanej, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné, pričom prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v ďalšom konaní. Podanie tejto žaloby zo strany poisťovne nemôže byť považované za zneužitie postavenia silnejšou stranou a porušenie rovnosti strán, pretože toto právo (regresný nárok) má poisťovňa priamo zo zákon podľa § 12 a nejde z jej strany o svojvoľné konanie. Strany sporu v tomto smere nemali ďalšie návrhy na dokazovanie. Súd tak konštatuje, že žalobca v tomto konkrétnom spore preukázal splnenie podmienok podľa § 12 na regresný nárok voči žalovanej z poistného plnenia pre porušenie § 10 zákona o povinnom zmluvnom poistení. V tomto prípade sa nejedná o nárok na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka, ale o regresný nárok podľa osobitného predpisu - zákona

o povinnom zmluvnom poistení. Z tohto dôvodu súd v takomto spore (regresný nárok, nie nárok na náhradu škody) nemôže použiť ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka, tzv. moderačné právo na zníženie nároku na náhradu škody.“ „Taktiež súd zobral do úvahy, že u žalovanej neboli zistení dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 12, ktoré by jej zbavovali zodpovednosti za regresný nárok vzhľadom na dlhú dobu, ktorá uplynula od poistnej udalosti - dopravnej nehody a jej nahlásenia zo strany žalovanej cca 8 mesiacov, pričom tak ako to už bolo odôvodnené vyššie, žalovaná nepreukázala tieto dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd zobral do úvahy, že žalovaná spôsobila svojim protiprávnym konaním - dopravnou nehodou - poistnou udalosťou, za ktorú bola právoplatne odsúdená trestným rozsudkom a žalovaná spôsobila porušenie svojej povinnosti podľa § 10 zákona o povinnom zmluvnom poistení - nahlásiť poistnú udalosť poisťovni riadne a včas, teda v zákonnej lehote a preto musí niesť následky - zodpovednosť za tieto svoje konania. Z tohto dôvodu neobstojí ani obrana žalovanej, že konaním žalobcu a uplatnením tejto regresnej náhrady podľa žalovanej je konanie v rozpore s dobrými mravmi a porušenia rovnakého právneho postavenia strán sporu podľa § 2 a § 3 Občianskeho zákonníka (viď vyššie), pretože žalobca len realizoval svoje zákonné právo, a to regresný nárok podľa osobitného právneho predpisu, a to § 12 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Súd pri určení primeranosti a proporcionality regresného nároku do úvahy aj osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovanej, ktorá škodu spôsobila. Tak ako je to uvedené vyššie, boli doložené príjmy a výdavky žalovanej a je zrejmé, že žalovaná sama stará o jednu nezaopatrenú dcéru, ktorá je študentkou na vysokej škole a z výsledkov šetrenia jej majetkových pomerov vyplynulo, že žalovaná je vlastníčkou dvoch nehnuteľností - bytov v J., z ktorých jeden prenajíma, je vlastníčkou osobného motorového vozidla, je B. B. L., kde má stály zárobok, tak ako je to už vyššie uvedené a súd zobral aj do úvahy, že má dve hypotéky a úver na auto a ďalšie vyššie uvedené výdavky. Nejde teda o nemajetnú osobu, tak ako je to vyššie uvedené. Bude na žalovanej, aby si v prípade právoplatnosti tohto rozsudku usporiadala svoje majetkové pomery.“ Súd teda žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi uplatňovanú sumu. Súd priznal žalobcovi aj uplatňovaný úrok z omeškania z dôvodu, že žalovaná sa dostala do omeškania, a to od dňa 20.07.2024, pretože podľa výzvy žalobcu mala žalovaná zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu do 19.07.2024. Výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP s tým, že v civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100% z dôvodu, že žalobe bolo vyhovené.

7. Voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala včas odvolanie žalovaná, ktorá uviedla, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie sudu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to z nasledovných dôvodov. 1) Ustanovenie § 1 ods. 2 zákona číslo 381/2001 Z. z. v platnom znení, stanovuje aplikáciu osobitných predpisov (s priamym odkazom na Občiansky zákonník) za podmienky, že samotný z. č. 381/2001 Z. z. nestanoví inak. Citované ustanovenie tak explicitne zakladá subsidiaritu Občianskeho zákonníka k zákonu č. 381/2001 Z. z. a je preto nepochybné, že na predmetný právny vzťah sa bude vzťahovať Občiansky zákonník ako základný súkromnoprávny predpis v podmienkach Slovenskej republiky. Z ustanovenia § 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie. Rovnaké postavenie účastníkov občianskoprávných vzťahov bez ohľadu na to, či ide o fyzické alebo právnické osoby, prípadne štát znamená, že právne nie sú vzájomne jeden druhému nadradení ani podriadení. V predmetnej právnej veci bolo preukázané, že žalobca (poisťovateľ) porušil povinnosť vyplývajúca mu z § 11 ods. 6 z. č. 381/2001 Z. z., ktorá je základnou a najpodstatnejšou právnou povinnosťou poisťovateľa. Žalobca taktiež porušil aj povinnosť plniť riadne a včas (§ 517 Obč. zákonníka). Napriek tomu porušenie nepatrnej povinnosti žalovanou (§ 10 ods. 1), žalobca ju sankcionuje podľa § 12 ods. 1 písmena g) z. č. 381/2001 Z. z. za porušenie tej povinnosti, ktorá je zo stupnice zoradených 8. povinností, povinnosťou zaradenou až na 7. mieste a to opakovane za porušenie tej istej povinnosti. Žalobca konal z pozície nadradenosti. Súd prvej inštancie túto skutočnosť, porušenie základnej a najpodstatnejšej povinnosti žalobcom neposúdil ale namiesto toho uviedol, že neskoré plnenie zo strany žalobcu pre poškodeného sa nemôže dovolávať žalovaná, ale len poškodený,

ale to nebolo sporné. Účelom a zmyslom zákonodarcu bolo zakotviť v zákone č. 381/2001 Z. z. to, aby bola zabezpečená rýchla a účinná náhrada škody pre osoby poškodené prevádzkou motorového vozidla a za tým účelom zákon ukladá poistenému povinnosť oznámiť škodovú udalosť do 15 dní po jej vzniku. Nespĺnenie tejto povinnosti poisteným, poisťiteľovi vzniká nárok na uloženie sankcie, ktorá má splniť výchovný účel. Uplatnenie sankcie poisťovateľom, keď absentuje splnenie jeho základnej a najpodstatnejšej právnej povinnosti vyplývajúcej z účelu a zmyslu z. č. 381/2001 Z. z., nespĺňa výchovný účel pre poisteného. Žalovaná v predmetnej právnej veci neoznámila vznik škodovej udalosti do 15 dní od vzniku škody (§ 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z.) z dôvodov preukázaných v konaní, ktoré považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa. Ale vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že neoznámenie škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku nespôsobilo žalobcovi žiadny negatívny následok pre splnenie jeho základnej a najpodstatnejšej právnej povinnosti vyplývajúcej z účelu a zmyslu z. č. 381/2001 Z. z., plniť riadne a včas (škoda ihneď šetrená políciou, rozsah zranení zistený lekárom a pod.). Nedodržanie tejto lehoty žalovanou, oznámiť škodovú udalosť do 15 dní, keď absentovalo splnenie základnej a najpodstatnejšej právnej povinnosti poisťovateľom, ním uloženie sankcie bolo formálne, nemohlo zabezpečiť u poistenej splnenie výchovného účelu, ktorý sankcia má jednoznačne zabezpečiť. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na Nález ÚS SR č. k. III ÚS 90/2021 z 30.11.2021 z ktorého vyplýva, že povinnosťou účastníkov právneho vzťahu je dodržiavať zákonné a zmluvné záväzky. No súčasne musia všetci zainteresovaní konať férovo. Pokiaľ mierne oneskorenie nespôsobilo žiaden negatívny následok a k danej situácii pristúpia dôvody hodné osobitného zreteľa, nesmie ich súd opomenúť. Súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil oprávnenosť uloženia sankcie, keď sankcia bola uložená napriek tomu, že zo strany žalobcu absentovalo splnenie jeho základnej a najpodstatnejšej právnej povinnosti. 2) ÚS SR III ÚS 90/2021 v Ústavnej sťažnosti uviedol, že Ústavný súd a nemôže stotožniť, že jediným oprávneným subjektom, ktorý môže určiť a prípadne znížiť výšku uplatňovaného nároku v zmysle § 10 z. č. 381/2001 Z. z. je poisťovateľ, nie súd. Taký výklad, ktorý by neumožňoval preskúmať správnosť postupu poisťovateľa, by nebol spravodlivý, pretože by bol celkom na úvahe poisťovateľa, akú sumu uplatní. Súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď udáva, že súd nemôže použiť ustanovenie § 450 Obč. zákonníka, tzv. moderačné právo na zníženie nároku. 3) Poisťovateľ v predmetnej právnej veci, po ďalšom plnení poškodenému, si proti poistenej (žalovanej) podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písmena g) z. č. 381/201 Z. z., z rovnakého dôvodu porušenia povinnosti žalovanou (§ 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z.), uplatnil postih. Ide o opakované uplatnenie postihu za to isté porušenie povinnosti, lebo žalobca už v konaní vedenom na OS Humenné pod č. 21C35/2023-300 si proti žalovanej uplatnil postih za porušenie tej istej povinnosti a porušenie povinnosti sa týka tej istej dopravnej nehody. Súd prvej inštancie opakované uplatnenie postihu žalobcom proti žalovanej z dôvodu ňou porušenia tej istej povinnosti (§ 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z.), ktorá je ale charakteru porušenia povinnosti nepatrnej, z určenia 8. povinností pre poisteného v §12 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. zaradená na 7. stupni a ktoré nespôsobilo žiaden negatívny následok, súd nesprávne právne posúdil, či opakované uplatnenie postihu nebolo aj duplicitné. 4) Zákon o povinnom zmluvnom poistení vo svojich ustanoveniach presne nedefinuje, čo môže byť v danom prípade dôvodom hodným osobitného zreteľa. Ide o relatívne neurčitú právnu normu, pri ktorej aplikácii je potrebné posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu absolútne absentovali dôvody hodné osobitného zreteľa a či teda nárok podľa § 12 ods. 1 písmena g) z. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľovi vznikol. Do pojmu dôvody hodné osobitného zreteľa je potrebné zaradiť už preukázané skutočnosti (napr. psychické a fyzické rozpoloženie žalovanej po dopravnej nehode, odobratie dokladov políciou pre potrebu tr. konania, oznámenie škodovej udalosti nesprávnej poisťovni, ktorá oznámenie nepostúpila správne poisťiteľovi, respektíve oznámenie nebolo vrátené oznamovateľke, absencia úmyslu neoznámiť p. u.). Taktiež je potrebné v tejto súvislosti vychádzať aj z ustanovenia § 2 ods. 10 z. č. 576/2004 Z. z. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná po dopravnej nehode sa stala práce neschopnou. Lekárskym vyšetrením žalovanej a následným uznaním za neschopnú práce bol jej určený pokojový režim za účelom liečenia, t. j. bez výkonu akýchkoľvek iných úkonov ako je úkon liečby. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 2 ods. 10 zákona číslo 576/2004 Z. z. Predmetné ustanovenie definuje, že liečba je vedomé ovplyvnenie zdravotného stavu osoby s cieľom navrátiť mu zdravie, zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu alebo zmierniť prejavy a dôsledky choroby. Aj uvedené dôvody preukazujú, že žalovaná nemohla škodovú udalosť oznámiť v lehote stanovenej zákonom. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že po ukončení PN uplynula dlhá doba, tak žalovaná mala možnosť splniť zákonnú povinnosť, oznámiť škodovú udalosť. Žalovaná si oznamovaciu povinnosť aj splnila, čo však nemalo vplyv, aby žalobca uplatnil sankciu. Sankciu uplatnil aj napriek tomu, že vedel, že si prioritne po vzniku škodovej udalosti nespĺnil svoju základnú a najpodstatnejšiu právnu povinnosť poisťovateľa, ktorá mu vyplýva zo zákona číslo 381/2001 Z. z. a že aj opakované uloženie sankcie jednak

nemôže zabezpečiť splnenie výchovného účelu u žalovanej, lebo je aj duplicitné. Súd prvého stupňa posúdil, že u žalovanej neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa a že žalovaná nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie toto stanovisko spojil s uvedením, že žalovaná spôsobila svojim protiprávnym konaním dopravnú nehodu, za ktorú bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom. Trestnoprávna zodpovednosť s následkom jej odsúdenia nie je dôvodom uplatnenia postihu žalobcom proti žalovanej v zmysle z. č. 381/2001 Z. z. v predmetnej právnej veci. Nesprávnym právnym posúdením súdu prvej inštancie je, že súd neposúdil to, že či na strane žalovanej absolútne absentovali dôvody hodné osobitného zreteľa. 5) Súd prvej inštancie nesprávne rozhodol aj o trovách konania a to vzhľadom na vykonané dokazovanie. Správnym rozhodnutím o trovách konania by bolo rozhodnutie podľa § 257 C. s. p., že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Voči odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaná ako odvolacie dôvody uviedla ustanovenie § 365 odsek 1 písmeno f) a h) CSP a teda, podľa názoru žalovanej súd mal na základe vykonaného dokazovania dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie má vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná vytyka súdu prvej inštancie, že neposúdil porušenie povinnosti, ku ktorému malo dôjsť pri likvidácii poistnej udalosti na strane Žalobcu. Faktom je, že na uvedenú obranu Žalovanej Žalobca počas súdneho konania reagoval spôsobom, že ak na strane Žalobcu došlo k omeškaniu pri likvidácii poistnej udalosti je to jedine poškodený, kto môže voči Žalobcovi uplatňovať svoje nároky, nie Žalovaná. Žalovaná namiesto toho, aby svoju obranu počas konania sústredila na preukázanie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorú by ju zbavili povinnosti nahlásiť poistnú udalosť v zákonom určenej lehote, snažila sa poukazovať na nedostatky v činnosti Žalobcu pri likvidácii poistnej udalosti a získať pre seba výhodnejšie postavenie v spore. Úlohou súdu nebolo preskúmať postup Žalobcu pri likvidácii poistnej udalosti. Predmetom žaloby bol regresný nárok Žalobcu, pričom Žalobca v podanej žalobe uviedol, že právny predchodca Žalobcu v súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou vyplatil dňa 01.07.2024 na účet Sociálnej poisťovne ako subjektu, ktorý vyplácal poškodenému dávky sociálneho zabezpečenia sumu 4.459,62 eur. Žalobca výzvou zo dňa 02.07.2024 vyzval Žalovanú predžalobnou výzvou na zaplatenie sumy 1.337,89 eur do 19.07.2024, čo predstavuje 30% z celkovej poskytnutej náhrady t.j zo sumy 4.459,62 eur. Žalovaná na výzvu žalobcu požadovanú sumu Žalobcovi nezaplatila. V kontexte vyššie uvedeného tvrdenia Žalobcu nie je možné súhlasiť s tvrdením Žalovanej, že sa Žalobca domáha opakovaného postihového práva za to isté porušenie povinnosti poukazujúc na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 21C/35/2023. Zo skutkového zdôvodnenia žaloby je zrejmé, že sa žalovaná suma týka poistnej udalosti zo dňa 7.2.2019 avšak regresný nárok sa týka ďalšieho/iného plnenia, ktoré Žalobca poškodenému vyplatil v súvislosti s dávkami sociálneho zabezpečenia pričom tento nárok nebol predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 21C/35/2023. Žalovaná ďalej vyčíta súdu prvej inštancie, že nesprávnym právnym posúdením súd neposúdil to, že či na strane Žalovanej absolútne absentovali dôvody hodné osobitného zreteľa. V prípade vysporiadania sa s vyššie uvedenou obranou Žalovanej súdom prvej inštancie Žalobca uvádza, že pokiaľ ide o existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa obrana Žalovanej bola totožná ako v konaní sp.zn. 21C/35/2023 pričom v rozsudku tunajšieho súdu č.k. 21C/35/2023 - 300 zo dňa 15.11.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/12/2024 zo dňa 14.07.2025, pričom tieto závery si osvojil aj konajúci súd, podľa ktorého „Súd skúmal obranu žalovanej a to, že na jej strane boli dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých nemohla oznámiť poisťovateľovi - žalobcovi vznik škodovej udalosti do 15 dní od jej vzniku podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konkrétnom spore na strane žalovanej preukázané neboli. Žalovaná v tomto konaní neprodukovala nové dôkazy resp. nepredložila nové skutkové tvrdenia k existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa než ako tomu bolo v konaní sp.zn. 21C/35/2023. V závere Odvolania Žalovanej poukazuje Žalovaná aj na nesprávny postup súdu prvej inštancie pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania pričom podľa názoru Žalovanej mal súd rozhodnúť tak, že žiadnej zo strán sporu neprizná nárok na náhradu trov konania. V kontexte rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania má Žalobca zato, že aj v tomto prípade je postup súdu prvej inštancie správny keď v konaní úspešnej strane sporu priznal voči neúspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% pričom súd reflektoval na zásade úspechu v konaní.

9. Následne vo veci žalovaná podala odvolaciu repliku, v ktorej uviedla, že uplatnenie práva poistiteľa na postih je limitovaný porušením zákonom určenej povinnosti do 15 dní, ale z vykonaného dokazovaním bolo preukázané, že dňa 7.2.2019 došlo ku škodovej udalosti a podľa Potvrdenia o dočasne pracovnej neschopnosti S 417382 bola žalovaná práce neschopná od 8.2.2019 do 27.2.2019, teda z uvedených

dôvodov škodu žalovaná nemohla oznámiť do 15 dní. Preukázanie práce neschopnosti u žalovanej v dobe od 8.2.2019 do 27.2.2019 nie je možné hodnotiť inak ako dôvod hodný osobitného zreteľa, kedy žalovaná v tomto čase nemohla splniť zákonom určenú povinnosť, písomne oznámiť škodovú udalosť do 15 dní po vzniku škodovej udalosti, a to preukazuje absenciu práva žalobcu na náhradu v zmysle § 12 ods. 1 písmena g) z. č. 381/2001 Z. z., teda žalobcovi právo na regres (postih) nevznikol. Medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá poisťná zmluva podľa zákona číslo 381/2001 Z. z., tak z tohto zákona účastníkom zmluvy vznikli práva a povinnosti. Žalobca jednoznačne porušil zákonom danú závažnú povinnosť (§ 11 ods. 6, 7 cit. zákona) ale napriek tomu žalovanú sankcionuje za porušenie nepatrnej povinnosti, t. j. za neoznámenie vzniku škody do 15 dní po jej vzniku (§ 12 ods. písmena g) z. č. 381/2001 Z. z.), hoci nedodržanie lehoty na oznámenie škody pre šetrenie vo veci zo strany žalobcu nespôsobilo prieťah v šetrení následkov dopravnej nehody. Že ide o nepatrné porušenie povinnosti nasvedčuje tomu, že porušenie povinnosti žalovanou, neoznámenie škody do 15 dní po jej vzniku, z určenia 8. povinností pre poisteného v § 12 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z., je porušenie tejto povinnosti zaradené na 7 stupni. Nepatrné porušenie povinnosti žalovanou, vzhľadom na závažné porušenie povinnosti žalobcom, ale nespôsobilo žiaden negatívny následok vo veci prešetrenia náhrady škody. Práce neschopnosť, okrem iných dôvodov preukázaných v konaní, je jedným z dôvodov hodným osobitného zreteľa, hoci žalobca účelovým tvrdením preukázanú skutočnosť popiera. V predmetnej veci, po ďalšom plnení žalobcom poškodenému z titulu tej istej dopravnej nehody, bol uplatnený opakovane postih žalobcom proti žalovanej z dôvodu ňou porušenia tej istej povinnosti (§ 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z.). Opakované uplatnenie postihu z rovnakého dôvodu nezakladá splnenie výchovného účelu, ale je iba cieľom žalobcu prinavrátiť časť z toho čo žalobca poškodeným vyplatil.

10. Následne vo veci žalobca podal odvoláciu dupliku. Po oboznámení sa s vyjadrením žalovanej zo dňa 06.11.2025 má za to, že žalovaná neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa žalobca už skôr nevyjadril. S ohľadom na uvedené žalobca zotrváva na svojich skorších vyjadreniach, ktoré súdu v tejto veci doručil, primárne sa odvoláva na svoje vyjadrenie zo dňa 07.10.2025, ktoré podal k odvolaniu žalovanej.

11. Následne bola podaná odvolacia triplika. Pokiaľ ide o včasné neoznámenie vzniku poisťnej udalosti žalovanou žalobcovi, žalobca má za to, že je to práve žalovaná, ktorá musí v konaní preukázať existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré jej splnenie uvedenej zákonnej povinnosti znemožnili. Žalovaná namiesto toho, aby svoju obranu počas konania sústredila na preukázanie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorú by ju zbavili povinnosti nahlásiť poisťnú udalosť v zákonom určenej lehote, snažila sa poukazovať na nedostatky v činnosti žalobcu pri likvidácii poisťnej udalosti a získať pre seba výhodnejšie postavenie v spore. Žalobca trvá na svojom skoršom vyjadrení, že pokiaľ ide o existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa obrana žalovanej bola totožná ako v konaní sp.zn. 21C/35/2023 pričom v rozsudku tunajšieho súdu č.k. 21C/35/2023 - 300 zo dňa 15.11.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn.13Co/12/2024 zo dňa 14.07.2025, pričom tieto závery si osvojil aj konajúci súd, podľa ktorého „ Súd skúmal obranu žalovanej a to, že na jej strane boli dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých nemohla oznámiť poisťovateľovi - žalobcovi vznik škodovej udalosti do 15 dní od jej vzniku podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konkrétnom spore na strane žalovanej preukázané neboli. Praceneschopnosť žalovanej v rozsahu ako to v konaní preukazovala (bolesti hlavy) nie je a nebola v žiadnom prípade dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktorý by znemožnil žalovanej včas poisťnú udalosť nahlásiť. Rovnako nie je možné súhlasiť s tvrdením žalovanej, že sa žalobca domáha opakovaného postihového práva za to isté porušenie povinnosti poukazujúc na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 21C/35/2023. Zo skutkového zdôvodnenia žaloby je zrejmé, že sa žalovaná suma týka poisťnej udalosti zo dňa XX.XX.XXXX avšak regresný nárok sa týka ďalšieho/iného plnenia, ktoré žalobca poškodenému vyplatil v súvislosti s dávkami sociálneho zabezpečenia pričom tento nárok nebol predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 21C/35/2023.

12. Následne vo veci podala svoje ďalšie stanovisko žalovaná, v ktorom uviedla, že 1) Žalovaný je účastníkom tej poisťnej zmluvy z ktorej vychádza pri vymáhaní sankcie, ktorá je predmetom konania. Účastníkom poisťnej zmluvy vyplývajú rovnaké práva a povinnosti a účastníci tejto poisťnej zmluvy nie sú vzájomne jeden druhému nadradení ani podradení (§ 2, § 3 OZ). Žalobca porušenie povinnosti na strane poistennej (žalovanej, t. j. § 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z.), sankcionuje, ale svoje porušenie povinnosti vyplývajúce mu ako poisťovateľovi (žalobcovi) z § 11 ods. 6,7 z. č. 381/2001 Z. z. a z ustanovenia § 517 OZ úmyselne neakceptuje, hoci ide o základnú a najpodstatnejšiu povinnosť poisťiteľa. Veď poisťiteľ

v zmysle § 11 ods. 6, 7 z. č. 381/2001 Z. z. a § 517 OZ za poisteného (v tomto prípade za žalovanú) je povinný plniť riadne a včas a na tento účel bol vykreovaný z. č. 381/2001 Z. z. Citovaný zákon č. 381/2001 Z. z. bol vykreovaný za účelom zlepšiť postavenie poškodeného a tým bola poisťiteľom uložená povinnosť včas realizovať príslušné šetrenie a poskytnúť plnenie. Vlastné neakceptovanie porušenie povinností žalobcom, vyplývajúce z § 11 ods. 6, 7 z. č. 381/2001 Z. z. a § 517 OZ a ako jedného z účastníkov poisťnej zmluvy, je prvkom nadradenosti, a to je v rozpore s § 2 OZ. 2) Žalobcovi nevzniklo právo vymáhať sankciu od žalovanej aj z dôvodu neoznámenia vzniku škody v určenej lehote do 15 dní po vzniku škody. Možnosť uplatnenia sankcie poisťovateľom (žalobcom), následkom porušenia povinnosti vyplývajúcej z § 10 ods. 1 z. č. 381/2010 Z. z., sa viaže len a len k nesplneniu povinnosti poisteného, škodu po vzniku škody písomne oznámiť do 15 dní. Len nedodržanie lehoty, t. i. do 15 dní PO vzniku škody, zakladá právo postihu pre žalobcu podľa § 12 ods. 1 písmena a) zákona č. 381/2001 Z. z.. Žalovaná ale škodu nemohla oznámiť v lehote 15 dní od vzniku škody, ku ktorej došlo 7.2.2019, lebo bola práce neschopná od 8.2.2019 do 27.2.2019. Z ustanovenia § 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. ale nevyplýva povinnosť konať aj v prípade práceneschopnosti a ani zo žiadneho iného právneho predpisu takáto povinnosť nevyplýva. (Vid' § 2 ods. 10 z. č. 576/2004 Z. z.), kde je definovanie pojmu liečby). 3) Žalovaný sa doposiaľ nevyjadril ani k tomu, o aký stupeň závažnosti porušenia povinnosti, v prípade neoznámenia škody do 15 dní po jej vzniku ide, keď sám zákonodarca v stupnici uvedených povinností pre poisteného v § 12 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z., túto povinnosť zaradil z 8. povinností až na 7 stupeň. 4) Žalobca sa taktiež nevyjadril, napriek uvedeným skutočnostiam, či ide v predmetnej právnej veci o naplnenie výchovného účelu. 5) Nevyjadril sa, či ide o splnenie výchovného účelu, keď ide o opakované uplatnenie postihu žalobcom, keď postih uplatnený žalobcom sa týka tej istej dopravnej nehody, týka sa tých istých účastníkov právneho vzťahu, toho istého ustanovenia ako podkladu pre sankciu (§ 10 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z.).

13. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v písomnej forme predložené odvolaciemu súdu neboli.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP) Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej dôvodné nie je.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

17. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. Podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

21. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

22. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

23. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno preto považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov vo veci neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Aj Ústavný súd SR vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že samotná

skutočnosť, že strana sporu sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia všeobecného súdu a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradíť jeho právny názor svojím vlastným (I. ÚS 188/06). Odvolacou námietkou bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS46/05, II. ÚS 76/07). Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody svojho rozhodnutia.

24. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. K jednotlivým odvolacím dôvodom, ktoré vznesla žalovaná, a to ohľadom existencie dôvodov, podľa ktorých je uplatnený nárok žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, uvádza odvolací súd, že táto odvolacia námietka nie je relevantná. Žalobca uplatnil právo na vyplatenie poistných plnení v zmysle ustanovení z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, preto nemôže sa jednať o nárok v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ tento nárok vyplýva zo zákona. Nebolo spornou skutočnosťou to, že žalovaná porušila svoju povinnosť oznámiť škodovú udalosť v lehote 15 dní od jej vzniku. V prejednávanej veci je rovnako irelevantnou skutočnosťou to, či žalobca likvidoval škodovú udalosť v časových reláciách, ktoré mu vyplývajú zo zákona. Jedná sa v danom prípade o vzťah medzi poisťovňou a poškodeným, čo nie je predmetom prejednávania tejto veci. Táto odvolacia námietka je rovnako irelevantná. Na tieto námietky nemožno prihliadnuť.

26. Pokiaľ sa týka skutočnosti, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré vylučujú nárok žalobcu podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP a ktorými podľa žalovanej je práceneschopnosť žalovanej po škodovej udalosti, ako aj to, že mala odobraté doklady, oznámenie škodovej udalosti nesprávnej poisťovni či absencia úmyslu neoznámiť poistnú udalosť, nie sú dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, kedy je zrejmé, že poistná udalosť bola oznámená cca osem mesiacov po jej vzniku, pričom len asi v dobe dvoch mesiacov bola žalovaná práceneschopná, kedy objektívne možno uviesť, že v tomto čase nemožno od nej vyžadovať oznámenie poistnej udalosti. Následne však uplynula doba viac ako 6. mesiacov, počas ktorých svoju povinnosť nespĺnila. To, že po dopravnej nehode mala žalovaná odobraté doklady, nemá vplyv na nesplnenie povinnosti ohlásiť poistnú udalosť, pričom to, že oznámila škodovú udalosť, no nesprávnej poisťovni, nemôže ospravedlniť jej konanie neoznámenia škodovej udalosti poisťovni, v ktorej mala uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Rovnako tak otázka, resp. absencia úmyslu neoznámiť poistnú udalosť, je v prejednávanej veci irelevantná. Správne teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa pre neoznámenie poistnej udalosti, čo je základným predpokladom pre uplatnenie nároku na vyplatené

poistné plnenie zo strany žalobcu. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolacie námietky žalovanej za nedôvodné.

27. Nemožno prijať argumentáciu, kedy by dôvodom nenahlásenia poistnej udalosti bola skutočnosť, že škodca bol po škodovej udalosti v šoku a táto skutočnosť by ho zbavovala povinnosti oznámiť škodovú udalosť. Nepochybne každá dopravná nehoda je traumou pre všetkých jej účastníkov, teda nielen pre poškodeného, ale aj pre škodcu, preto nemožno prijať výklad, podľa ktorého by takáto okolnosť zbavila škodcu povinnosti nahlásiť poistnú udalosť. Týmto výkladom by v podstate bola znegovaná zákonom daná povinnosť ohlásenia poistnej udalosti, čo by znemožňovalo riadne vyšetrenie poistnej udalosti a následného odškodnenia poškodených. Pokiaľ takáto trauma bola lekárske zdokumentovaná a prípadne mala následok aj práceneschopnosť, je táto skutočnosť dôvodom hodným osobitného zreteľa, no v danom prípade tu tieto okolnosti boli len krátkodobé a bolo preukázané, že zo strany žalovanej bola škodová udalosť nahlásená v odstupe cca 4 mesiace po ukončení jej druhej práceneschopnosti.

28. K rovnakému záveru dospel odvolací súd aj po preskúmaní všetkých odvolacích dôvodov žalovanej. Námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie neobstojí, nakoľko z odôvodnenia nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal nielen z celkovo vyplatennej sumy, ale aj zo súm, ktoré pôvodne titulom regresu uplatňoval žalobca. Tieto skutočnosti dostatočne súd prvej inštancie objasnil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 30 % vyplateného poistného plnenia zo strany žalobcu poškodenému, čo predstavuje adekvátnu sumu. Tieto skutočnosti sú dostatočne jasne odôvodnené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, preto námietka nepreskúmateľnosti nie je dôvodná. Samotná skutočnosť, že sú prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaobera skutočnosťou, či je uplatnená regresná náhrada konečnou, nič neuberá na presvedčivosti a správnosti záverov, ku ktorým súd prvej inštancie dospel vo svojom rozhodnutí. Čo sa týka odvolacích námietok žalovanej, že postih má mať výchovný a nie likvidačný charakter, uvádza odvolací súd, že z obsahu spisu vyplýva záver, že tento postih, ktorého výšku určil súd prvej inštancie vo vzťahu 30 % z vyplateného poistného plnenia vzhľadom na jej majetkové pomery nemôže mať likvidačný charakter. Z obsahu vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná po škodovej udalosti nadobudla do vlastníctva motorové vozidlo v hodnote cca 15.000,- eur, nehnuteľnosť v meste J., pričom sa aj úverovo zaťažila a spláca tieto splátky úveru. Má pravidelný príjem vo výške cca 2.500,- eur mesačne, pričom už nemá vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, nakoľko jej dcéra má toho času 25 rokov, preto námietky o tom, že predmetná výška priznanej náhrady nemá výchovný, ale likvidačný charakter sú nepreukázané.

29. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

30. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o náhrade trov konania.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. V zásade možno konštatovať, že v odvolacom konaní bola úspešná strana žalobkyne, pričom čo sa týka žalovanej ani jedna z jej odvolacích námietok nebola vyhodnotená odvolacím súdom ako dôvodná. Z tejto skutočnosti teda možno vyvodiť, že v odvolacom konaní bola plne úspešná strana žalobkyne. Odvolací súd zároveň vo veci nevzhladol žiadne okolnosti pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).